

paa D-Tog fra Berlin til Paris eller ved at foretage en anden større Rejse faar et nøje Kendskab til Jernbanevæsenet i et Land. Det er dog vistnok saaledes, at de fleste, som saa uhyre stærkt fremhæver disse gennemgaaende Liniers Fortrinlighed, ikke har noget som helst Kendskab til de øvrige Linier; og jeg føler mig ganske overbevist om, at vore Sidelinier ingenlunde staaar tilbage for de tilsvarende Linier i Udlandet. Men hvad der f. Eks. volder os meget store Vanskeligheder i Retning af Forsinkelser, er, at vor Beliggenhed naturligt bevirker, at de andre Landes Forsinkelser i høj Grad gaar ud over os paa Grund af Tilslutningerne. Men det ærede Medlem fremhævede altsaa, at dette fortrinlige Jernbanevæsen i Tyskland ogsaa bliver styrtet af en sagkyndig Minister og en sagkyndig Generaldirektør, medens vi nu her i Landet har en usagkyndig Minister og en usagkyndig Generaldirektør. Derfor vil jeg oplyse, at Ministeren i Preussen, Jernbaneminister Breitenbach, ikke er sagkyndig i den Forstand, som det ærede Medlem antager, idet han ikke har nogen teknisk Uddannelse; at den nuværende Generaldirektør i Mecklenburg, Dahse, heller ikke er teknisk uddannet; at den nuværende Præsident i Direktion Köln, Martini, ikke er teknisk uddannet; at tidligere Præsidenter i Direktionen Altona: Krahn, Göring, Behrend og Francke alle har savnet teknisk Uddannelse. Nogle af dem har haft juridisk Uddannelse, andre administrativ eller forretningsmæssig Uddannelse, men det vil altsaa heraf ses, at man ingenlunde i Tyskland er saa sikker paa det omtalte Princip, som man synes at være det paa Frederiksberg. I Norge er den nuværende Generaldirektør Platou og den nuværende Regnskabsdirektør Carlsen ligeledes ikke teknisk uddannede Folk. I Sverige var den tidligere Generaldirektør Sahlin ikke teknisk uddannet, og den nuværende Overdirektør, en af Souscheferne, Flodin, er heller ikke teknisk uddannet. I øvrigt skal jeg henholde mig til de mere almindelige Bemærkninger, som jeg sidst gjorde ved Besvarelsen af det ærede Medlems Spørgsmaal, og jeg maa kun have Lov til endnu at sige, at det har været mig en Tilfredsstillelse, at man saa vidt jeg har kunnet forstaa, fra største Delen af Befolkningen og ikke mindst her fra Rigsdagens Side i hvert Fald har forstaaet den Tanke, som ligger til Grund for denne Udnævnelse. At ingen er staaet op og har kunnet give Udnævnelsen positiv Tilslutning, er en Sag ganske for sig; dertil

maatte jo høre, at man ogsaa selv kendte vedkommendes personlige Kvalifikationer.

Det ærede Medlem fra Nykøbing (Valdemar Olsen) imødegik mine Betragtninger med Hensyn til Storstrøms-Broen. Jeg vil klare Forholdet overfor det ærede Medlem saaledes, at jeg stadig meget har ønsket, at Storstrøms-Broen kunde gennemføres som en særskilt Foranstaltning, men at jeg har vurderet de politiske og finansielle Forhold saaledes, at det neppe vil kunne gennemføres som en Sag for sig. Det vil være en stor Affære i det hele, som ikke vil kunne gennemføres, uden at man skrider til i den Anledning at optage Laan. Det er en Foranstaltning, som det vistnok ikke kan nytte at tænke paa at faa Plads til paa de løbende Budgetter. Der maa ske noget ekstraordinært i den Anledning, og jeg har det Indtryk, at de politiske Forhold her i Tinget er saaledes, at man hellere vilde gaa med til den fulde, store Foranstaltning end til denne enkelte Sag. Men skulde der komme et Tidspunkt, hvor det var muligt at gennemføre Anlægget af Broen alene, skal jeg sandelig ikke have noget imod, at det sker. — Det ærede Medlem mente, at jeg ikke havde svaret paa hans Spørgsmaal om Krigstillæg til Folkene paa Gedser—Warnemünde-Færgerne. Jo, jeg svarede det ærede Medlem, at jeg nødig vilde bringe Sagen ind i det Spor.

Endelig skal jeg vende mig til det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup), som var den første, der henvendte Ordet til mig under Finanslovdebatten. Det ærede Medlem var forundret over Arten af den Imødegaaelse, jeg havde præsteret overfor ham. Det syntes, som om det ærede Medlem mente, at han havde gjort Lykke ved den Tale, han havde holdt, og det mente jeg ogsaa, der var visse Tegn paa. Men det er heller ikke underligt. Naar en forhenværende Trafikminister kommer og siger i dette Ting: Nu skal jeg holde en Tale om Administrationen, og nu skal jeg fortælle jer, paa hvilken Maade Administrationen gennemfører de Foranstaltninger, som vi vedtager her i Rigsdagen, saa vil en saadan Optakt altid gøre en vis Lykke, thi man tillægger jo en saadan forhenværende Minister et ikke ringe Kendskab til de Ting, han tidligere har haft at gøre med. Men jeg maa sige, at et mere gennemført Tilbagetog end det, som det ærede Medlem ved denne Lejlighed foretog, har jeg aldrig set. Det ærede Medlem nøjedes ikke med, hvad der kunde have været naturligt,